

“Ik oefenen? Ik logopedist?”

Het adresseren van ouderbetrokkenheid in meertalige interacties tussen ouders en logopedisten.

Twilt, S.¹, Neijenhuis, K.¹, Ten Thije, J.², De Graaff, R.²

1) Hogeschool Rotterdam, Kenniscentrum Zorginnovatie 2) Universiteit Utrecht, Institute for Language Sciences

Theoretisch kader

Onder logopedisten lijkt een handelingsverlegenheid te bestaan ten aanzien van interacties met meertalige cliënten (Hasanova, 2023; Lagendijk, 2021). Alhoewel logopedisten experts in communicatie zijn en daarnaar handelen (NVLF, 2023), worden gesprekken waarbij de taalverschillen tussen de gesprekspartners groot zijn als complex ervaren (Williams & McLeod, 2012). De complexiteit neemt zelfs toe wanneer het triadische consulten met meertalige ouders en kinderen betreft (Hasanova, 2023; Lagendijk, 2021). Logopedisten gebruiken ondersteunende communicatiestrategieën in interacties, maar deze zijn niet altijd specifiek gericht op meertalige ouders (Twilt, 2023). Het bereiken van een interactieve samenwerking met deze ouders ten aanzien van de behandeling vormt een uitdaging voor logopedisten (Klatte et al. 2019; Santhanam et al., 2018)

Methode

Om inzicht te verkrijgen in de meertalige communicatie tussen logopedisten en ouders is een, op de functionele pragmatiek gebaseerde, discours analyse (Redder, 2008) uitgevoerd op 33 transcripten van authentieke gesprekken. Twee datasets zijn samengesteld, geanalyseerd en vergeleken: anamnese-gesprekken (n=15) en besprekingen van testresultaten (n=18). Dit heeft geleid tot de identificatie van (on)succesvolle interacties, waarin onder meer de ouderbetrokkenheid geadresseerd werd.

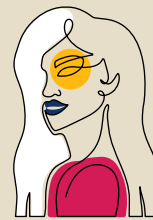
Resultaten

Uit de dataset zijn drie discourestypen gevonden waarmee logopedisten de ouderbetrokkenheid adresseren (zie tabel). De gesprekken waarin het onderwerp niet geadresseerd werd, bevatten veel onsuccesvolle interacties. De minimale adressering is vooral waargenomen tijdens de gesprekken met een aanzienlijk taalverschil tussen ouder en logopedist (zie fragment). Bij gesprekken met veel succesvolle interacties is vaker een interactieve adressering waarneembaar.

Fragment minimale adressering

L: Ik verwacht ook van de ouders, eigenlijk van alle ouders, dat u dan thuis oefent.

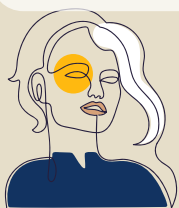
M: Ja.

MOEDER

L: Want het is niet, is niet alleen logopedie. Het is ook belangrijk dat ouders thuis met hun kind oefenen. Dan kunnen wij ervoor zorgen dat het vooruit gaat. Dat hopen we. Even kijken, ik ga nu een afspraak maken. Kunt u volgende week vrijdag komen om twee uur?

M: Ja, dat is goed.

LOGOPEDIST

L: Heeft u nog vragen?

M: Niet echt.

L: Alles is duidelijk?

M: Ja.

Conclusie

Ondanks de communicatieve expertise van de logopedist en de (taal)handelingen die de gesprekspartners uitvoeren, hebben taalverschillen invloed op de mate van inclusieve zorg voor meertalige kinderen en hun ouders.

Tabel discourestypen ouderbetrokkenheid

Type	Omschrijving	Aantal gesprekken
Niet besproken	Ouderbetrokkenheid is geen onderwerp van gesprek	12
Mededelend/ Inventariserend	Logopedist benoemt de betrokkenheid van ouders als mededeling	8
Interactief	Logopedist en ouder bespreken op interactieve wijzen de mogelijkheden van de ouders om betrokken te zijn	13

